

[Helga Pedersen.]

rettigheder, således at nyttige aftaler mellem parterne kan komme i stand.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale, at vi stemmer for de foreslåede ændringsforslag.

Ellen Strange Petersen: Også jeg vil gerne udtale min glæde over, at udvalget er nået til enighed om de to lovforslag.

Det er et stort og anspændende arbejde, der er udført. Da lovforslagene var til første behandling i december i fjor efter genoptagelsen af arbejdet efter valget, fremhævede jeg betydningen af, at hver sætning i lovforslagene blev minutøst gennemgået og mulige konsekvenser overvejet. Det er mig en glæde i dag at kunne sige, at dette er sket. De 32 ændringsforslag, udvalget i enighed stiller til lovforslaget om ophavsretten, og de 11 ændringsforslag, der stilles til fotografilovforslaget, viser i forbindelse med den omfattende betænkning, som udvalget har afgivet, at ikke blot hver sætning, men man tør næsten sige hvert ord i lovforslagene er blevet vejet og gennemlyst.

Det er en tilfredsstillelse at kunne konstatere dette i en tid, da der, måske ikke altid med urette, tales om lovjaskeri. Dermed være ikke sagt, at der ikke kunne have været fileet endnu mere på lovforslagene. Det er så omfattende og levende et område at lovgive for, at man føler, der stadig dukker nye problemer op, og jeg forudser, ligesom det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, at udviklingen på disse områder f. eks. ved båndoptagelse, fotokopiering o. lign. i løbet af en overskuelig fremtid vil kræve nye lovbestemmelser.

I en tid, der er præget af så stærke politiske modsætninger, er det også glædeligt at kunne fremhæve, at i ophavsretsudvalget nåede man til enighed uanset forskellige politiske anskuelser.

Vi medlemmer af udvalget har nok været valgt efter de politiske retningslinjer, men når vi i møderne hver især havde lagt den stadig voksende dyngede aktstykker foran os på forhandlingsbordet, var det dagliglivets sagkundskab, der kom frem. Udvalget har haft en til formålet særdeles nyttig sammensætning med bl. a. 2 advokater, 1 dommer, 1 forlagsboghandler, 1 redaktør,

1 journalist, lærere og andre, der repræsenterede undervisning, folkeoplysning m. m. Jeg vil også gerne fremhæve den uvurderlige støtte, udvalget har haft i ekspeditionssekretær Weincke, der har deltaget i næsten alle møderne.

Vi har stået over for en dobbelt opgave: på den ene side at sikre ophavsmændene bedst muligt og på den anden side at værne den almindelige borgers — avislæserens, radiolytterens, fjernseerens — interesse på rimelig måde. Derfor har det været så vigtigt at finde et sundt balancepunkt på hvert af de talrige specialområder, som de to lovforslag omfatter. Ophavsret lyder som noget fjernt og ophøjet, der kun angår kunstnere, men spørgsmålet om dens udstrækning og begrænsning griber dybt ind i hverdagslivet.

Derfor har det også — som det ærede medlem frk. Helga Pedersen udtalte — været af stor betydning for udvalget at høre de talrige deputationer, der har haft foretræde for dette. Der har været henvendelse fra organisationer, som varetog indbyrdes modstridende interesser. Talsmændene har ofte kunnet belyse problemerne på en måde, der var ny for udvalget, og hvad enten appellerne er blevet taget helt eller delvis til følge, eller de er blevet afvist, har de været underkastet grundig overvejelse. Der har virkelig været et samspil her, som demokratisk set må siges at være meget værdifuldt. Udvalget har til stadighed haft for øje, hvad der ophavsretligt skete i de øvrige nordiske lande, men har ikke ubetinget tilstræbt lighed. Gældende dansk praksis har i enkelte tilfælde vejet tungere.

Det er for mig en stor personlig tilfredsstillelse, at der i udvalget blev opnået enighed om avisernes såkaldte citatret. Om det oprindelige forslag til ophavsretsloven var der stor uenighed mellem journalister og bladudgivere. Der stod i lovforslagets § 15:

„I aviser og tidsskrifter kan artikler om dagens religiøse, politiske eller økonomiske spørgsmål optages fra andre aviser eller tidsskrifter, når der ikke i disse er taget forbehold mod eftertryk.“

Bladudgivere ønskede, at også kulturelle artikler kunne gengives, og journalisterne protesterede mod, at hele artikler i det hele taget skulle kunne gengives uden ophavs-